

අපන අතීතයෙහි බරණැස් නුවර
එක් සිටුවරයෙක් විසිය.

ඔහු ධනවන්ත ය,

දානශීලී ය,

ශීලවන්ත ය,

කරුණාශීලී ය.

ඔහුගේ බිරිඳ ද

දරුවෝ ද

පරිවාර ජනයා ද

එසේ ම සිල්වත් වූහ.

යහපත් පිරිවරක්

අතිව සිටී බැවින්

'සුවිපරිවාර' යන නම

මේ සිටුවරයාට ලැබිණ.

දිනක් ඔහු මෙසේ සිතුවේය

"මටත් වඩා

සිල්වත් කෙනෙක්

මා ළඟට පැමිණියහොත්

මම ඔහුට නවාතැන් දෙමි.

ඔහුට නිඳා ගැනීමට

අලුත් ම ඇඳක් දෙමි."

මෙසේ සිතූ ඔහු

නම කාමරයට යාබදව

විශේෂ කාමරයක් සදා

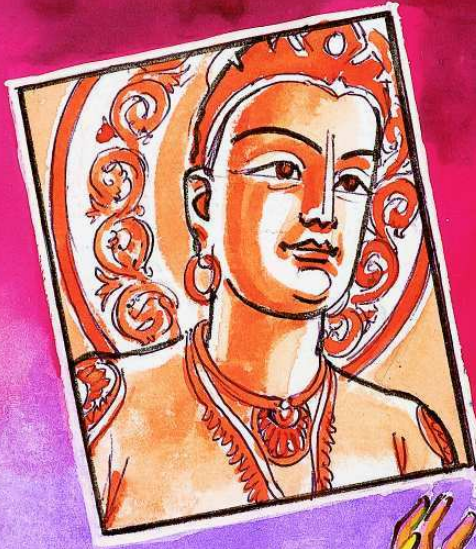
එහි යහනාවක්

පිලියෙළ කොට තැබීය.

(c) Sumitha Publishers

(c) Sumitha Publishers